

Sammanfattning

Fråga om ett företag i elinstallationsbranschen har åsidosatt sin skyldighet enligt arbetsmiljölagen att låta ett skyddsombud delta vid planeringen av ändrade lokaler. Arbetsdomstolen har besvarat frågan jakande och har funnit att arbetsgivaren därmed har hindrat skyddsombudet att fullgöra sina uppgifter. Arbetsgivaren har ålagts att betala allmänt skadestånd till skyddsombudet och hans arbetstagarorganisation.

ARBETSDOMSTOLENDOM
2007-08-22
StockholmDom nr 70/07
Mål nr A 129/06**KÄRANDE**

Svenska Elektrikerförbundet, Box 1123, 111 81 STOCKHOLM
Ombud: förbundsjuristen Agneta Bern, LO-TCO Rättsskydd AB, Box 1155,
111 81 STOCKHOLM

SVARANDE

1. Elektriska Installatörsorganisationen, Rosenlundsgatan 40,
118 91 STOCKHOLM
2. Bravida Sverige AB, 556197-4188, 126 81 STOCKHOLM
Ombud: jur.kand. Ulf Nordström, EIO medlemservice AB, Box 17537,
118 91 STOCKHOLM

SAKEN

brott mot arbetsmiljölagen och förtroendemannalagen

Mellan Elektriska Installatörsorganisationen och Svenska Elektrikerförbundet (förbundet) gäller varandra i allmänhet avlösande kollektivavtal, det s.k. installationsavtalet. Bravida Sverige AB (bolaget) är medlem i Elektriska Installatörsorganisationen och är därigenom bundet av kollektivavtalet.

Bolaget bedriver verksamhet inom el-, vvs- och ventilationsbranschen och har omkring 8 000 anställda vid olika driftsenheter i Sverige. Under år 2005 utökade bolaget sin verksamhet avseende klimatservice, vilken bedrivs i lokaler på Liljeholmen i Stockholm. Det gjordes därvid en ändring av lokalerna som innebar bl.a. att det befintliga mat- och pausrummet togs i anspråk för nya arbetsplatser och att ett nytt mat- och pausrum inreddes i en annan del av lokalerna.

Mellan parterna har uppkommit tvist huruvida bolaget i samband med ändringen av lokalerna på Liljeholmen har åsidosatt arbetsmiljölagen och förtroendemannalagen genom att hindra huvudskyddsombudet A.E. från att fullgöra sitt uppdrag.

Parterna har tvisteförhandlat utan att kunna enas.

Förbundet har yrkat att Arbetsdomstolen ska

- förplikta bolaget att utge allmänt skadestånd till förbundet med 125 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen fr.o.m. dagen för delgivning av stämningen, den 4 juli 2006, tills betalning sker, och
- förplikta bolaget att utge allmänt skadestånd till A.E. med 50 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen fr.o.m. dagen för delgivning av stämningen, den 4 juli 2006, tills betalning sker.

Arbetsgivarparterna har bestritt käromålet i dess helhet.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Till utveckling av talan har parterna anfört i huvudsak följande.

Förbundet

Händelseförloppet

I lokalerna på Liljeholmen har arbetstagarna tidigare haft tillgång till ett mat- och pausrum på våningsplan 3. Mat- och pausrummet var stort och luftigt samt hade bra dagsljusinsläpp.

Den 22 juni 2005 höll bolaget ett informationsmöte enligt 19 § medbestämmandelagen för de lokala fackklubbarna. Under mötet lämnades information om att mat- och pausrummet på våningsplan 3 skulle tas bort eftersom den lokalytan behövdes för ytterligare arbetsplatser. Enligt bolaget skulle ett nytt mat- och pausrum byggas vid en omlastningsplats i lagret på plan 2. Några ritningar presenterades inte vid informationsmötet. Den tilltänkta platsen för mat- och pausrummet är ett lager med dubbla garageportar mot en lastkaj. Utrymmet används för omlastning av gods och är därför smutsigt och dragigt. Under dagtid står garageportarna öppna och det kommer in avgaser från lastbilar som lämnar och hämtar gods. Utrymmet får inte något direkt dagsljus eftersom lagerlokalen saknar fönster. Fackklubbarna motsatte sig förslaget och begärde att de planerade förändringarna skulle behandlas vid förhandling. Det bör framhållas att huvudskyddsombudet A.E. vid denna tidpunkt inte fick någon information från bolaget om den planerade lokaländringen.

En lokal förhandling hölls den 1 juli 2005 då bolaget på nytt presenterade sitt förslag. Under förhandlingen uppgav bolaget att det hade för avsikt att genomföra den planerade ombyggnationen. Inte heller under förhandlingen presenterade bolaget några ritningar över det nya mat- och pausrummet. Fackklubbarna invände mot förslaget och förhandlingen slutade i oenighet. A.E. var inte kallad till förhandlingen och hade ännu vid denna tidpunkt inte fått information om saken.

I augusti 2005 kallade bolaget till ett samrådsmöte för att diskutera frågan om omlokalisering av mat- och pausrummet. Mötet skulle hållas den 18 augusti 2005. Men redan på kvällen den 16 augusti 2005 lät bolaget påbörja arbetena med att ta det befintliga mat- och pausrummet på plan 3 i anspråk för arbetsplatser genom att bygga en vägg genom det. Byggnadsarbetena var klara på morgonen nästa dag.

Vid samrådsmötet den 18 augusti 2005 vidhöll bolaget sin avsikt att lokalisera det nya mat- och pausrummet till plan 2. Närvarande vid mötet var bl.a. huvudskyddsombudet A.E. Han var där eftersom klubbordföranden P.E. på eget initiativ hade bett honom att delta. A.E. hade inte fått någon inbjudan av

bolaget; arbetsledningen hade heller inte uppmanat P.E. att ta med sig A.E. till mötet. Vid mötet motsatte sig A.E. förslaget med hänvisning till de krav som uppställs i arbetsmiljöförfattningar när det gäller utformningen av personalutrymmen. Bolaget tog dock inte hans invändningar på allvar. De närvarande cheferna behandlade hans synpunkt snarare som en facklig partsinlaga än som en invändning från ett skyddsombud. Under mötet presenterade en av de närvarande ett alternativt förslag som gick ut på att mat- och pausrummet skulle vara kvar på plan 3 men flyttas till annan del av lokalerna. Man nådde inte fram till något samförstånd under mötet, som ajournerades för att bolaget skulle få möjlighet att närmare utreda det nya förslaget. Ny tid för samrådsmöte bestämdes till den 22 augusti 2005.

Den 22 augusti 2005 träffades man på nytt. Till det mötet tog avdelningschefen H.B. med sig enkla riktningar enligt det alternativa förslag som lades fram vid det förra mötet. Inte heller det nya förslaget uppfyllde egentligen de krav som från arbetsmiljösynpunkt kan ställas på ett mat- och pausrum eftersom det var fråga om en del av lokalerna som saknar fönster och därmed också direkt dagsljusinsläpp. Klubbordförandena och A.E. fann dock för gott att acceptera det nya förslaget eftersom det var den minst dåliga lösningen; det var trots allt inte längre fråga om att lokalisera mat- och pausrummet till lagret.

A.E. har i egenskap av huvudskyddsombud haft en självständig rätt att i ett tidigt skede delta i planeringen av det nya mat- och pausrummet, dvs. redan före informationsmötet den 22 juni 2005. Även i övrigt har han haft rätt att kontinuerligt få information under varje stadium av planeringen. Bolaget har dock inte informerat A.E. eller låtit honom delta i planeringen av mat- och pausrummet på det sätt som förutsätts i arbetsmiljölagen. Den omständigheten att bolaget har lämnat information till och förhandlat med de fackliga organisationerna medför inte att bolaget fullgjort sina skyldigheter enligt arbetsmiljölagen. A.E. deltog i och för sig i samrådsmötena den 18 och 22 augusti 2005, men han hade bort få medverka på ett långt tidigare stadium. Han kallades för övrigt inte genom bolagets försorg, utan det var som nämnts P.E. som på eget initiativ bjöd in A.E.

Sammanfattning och grunder

Bolaget har inte uppfyllt sina skyldigheter enligt 6 kap. 4 och 6 §§ arbetsmiljölagen. Redan före informationsmötet den 22 juni 2005 hade bolaget utarbetat ett förslag till lokalisering av mat- och pausrummet utan att först informera A.E. eller låta honom ta del i planeringen. Bolaget har vidare brutit mot bestämmelserna genom att presentera ett färdigt förslag till omlokalisering av mat- och pausrummet vid informationsmötet den 22 juni 2005, alternativt vid den lokala förhandlingen den 1 juli 2005 utan att dessförinnan låta A.E. delta i planeringen eller annars informera honom. Under alla omständigheter har bolaget åsidosatt sina skyldigheter genom att den 16 augusti 2005 påbörja ombyggnationen av mat- och pausrummet utan att dessförinnan uppfylla sina skyldigheter i förhållande till skyddsombudet. Samrådsmötena hölls efter det att bolaget påbörjat arbetena med att förändra

lokalytan till arbetsplatser. På detta sena stadium hade A.E. endast begränsade möjligheter att påverka lösningen av lokalfrågan.

Genom att inte låta A.E. delta i planeringen av lokaländringarna har bolaget hindrat A.E. från att fullgöra sina uppgifter som skyddsombud. Genom sitt förfarande har bolaget brutit mot 6 kap. 10 § arbetsmiljölagen och 3 § förtroendemannalagen och därigenom ådragit sig skyldighet att utge skadestånd till A.E. och till förbundet.

Arbetsgivarparterna

Händelseförloppet

För att kunna tillhandahålla kontorsrum till de arbetstagare som omplacerats till lokalerna på Liljeholmen tvingades bolaget att genomföra ändringar av lokalerna. Ändringarna innebar som förbundet anfört bl.a. att ett mat- och pausrum på plan 3 flyttades.

Den 22 juni 2005 hölls ett möte enligt 19 § medbestämmandelagen, varvid lämnades information till förbundet och övriga berörda arbetstagarorganisationer. Närvarande vid mötet var personalchefen M.R., regionchefen M.L., P.E. samt klubbordförandena för byggnadsarbetareförbundet och Sif. Bolaget informerade om att vissa uppsagda arbetstagare skulle erbjudas arbete inom verksamhetsgrenen Klimatservice med placering i lokalerna på Liljeholmen och att det därför krävdes viss omdisponering av dessa lokaler på plan 3. Vid mötet presenterade bolaget en tänkbar lösning innebärande bl.a. att mat- och pausrummet skulle flyttas till plan 2. Samtidigt underströk bolaget att de fackliga organisationerna naturligtvis skulle få vara med och påverka utformningen av det nya mat- och pausrummet. Vid mötet framförde förbundet och byggnadsarbetareförbundet stark kritik mot planerna på att flytta mat- och pausrummet. Parterna kom därför överens om att genomföra en lokal förhandling i frågan. Sif hade dock inte några invändningar mot att lokalerna skulle byggas om och förklarade att man inte såg något behov av att genomföra en förhandling i den frågan.

Förhandlingen ägde rum den 1 juli 2005. Vid förhandlingen framhöll bolaget att det var nödvändigt att genomföra en förtätning av kontorsytorna. Under förhandlingen nämndes den lösning som bolaget hade presenterat vid informationsmötet, dvs. att flytta mat- och pausrummet till plan 2, men det klargjordes återigen från bolagets sida att de fackliga organisationerna skulle få medverka vid planeringen. Något beslut i frågan fattades inte vid förhandlingen. De fackliga organisationerna var kritiska mot vad bolaget anfört, och förhandlingen avslutades i oenighet.

I början av augusti 2005 fick bolaget ett justerat protokoll från förhandlingen och kunde konstatera att inte någon av arbetstagarorganisationerna hade begärt central förhandling i lokalfrågan. Bolaget beslöt då att gå vidare med planerna på en ändring av lokalerna genom att hålla ett samrådsmöte, vilket var ett vanligt sätt att behandla arbetsmiljöfrågor. Omkring den 15 augusti 2005 ringde M.R. till klubbordföranden P.E. och bad honom att ta med sig

skyddsombudet A.E. till ett samrådsmöte den 18 augusti 2005. Även de andra fackklubbarna kallades till samrådsmötet. Bolaget och de fackliga organisationerna tillämpade, i vart fall under den aktuella tidsperioden, ett ganska formlöst medbestämmande- och samrådssystem innebärande bl.a. att skriftliga kallelser till möten hörde till undantagen. I stället gjordes kallelser oftast per telefon eller mejl. Syftet med samrådsmötet var att gemensamt komma fram till en bra lösning på lokaliseringen och utformningen av mat- och pausrummet.

Den 16 augusti 2005 påbörjades ombyggnaden på så sätt att det sattes upp en vägg genom det utrymme som dittills hade utgjort mat- och pausrum.

Samrådsmöten kom att hållas den 18 och 22 augusti 2005. Bolagets utgångspunkt inför det första mötet var att mat- och pausrummet skulle flyttas från plan 3 till plan 2. Efter att ha tagit del av synpunkter från de fackliga organisationerna och skyddsombudet A.E., kunde parterna enas om en lösning som innebar att mat- och pausrummet skulle vara kvar på plan 3, fast på en annan plats än tidigare. Vid det andra samrådsmötet enades parterna även om hur det nya mat- och pausrummet skulle utformas och inredas. Diskussionen vid det mötet skedde utifrån ritningar som bolaget framställt inför det andra mötet.

Sammanfattning och grunder

Huvudskyddsombudet A.E. har deltagit i planeringen av det nya mat- och pausrummet. Bolaget har inte undanhållit någon information angående ombyggnationen eller på annat sätt hindrat A.E. från att fullgöra sitt uppdrag som skyddsombud. Bolaget har alltså inte åsidosatt de lagregler som åberopats av förbundet.

Domskäl

Tvisten har som bakgrund att bolaget under år 2005 förändrade sina lokaler på Liljeholmen i Stockholm i syfte att utöka antalet arbetsplatser där. Ändringen av lokalerna innebar att ett befintligt mat- och pausrum togs i anspråk för de nya arbetsplatserna och att ett nytt mat- och pausrum inreddes i en annan del av lokalerna. Tvisten i målet gäller frågan om bolaget hindrade A.E. från att fullgöra sitt uppdrag som skyddsombud genom att underlåta att informera honom om förändringen rörande mat- och pausrummet och underlåta att ge honom möjlighet att delta i planeringen av denna lokaländring.

Utredningen i målet

Målet har avgjorts efter huvudförhandling. Vid denna har på förbundets begäran hållits förhör under sanningsförsäkran med huvudskyddsombudet A.E. samt vittnesförhör med klubbordföranden P.E. och ombudsmannen T.N. På arbetsgivarparternas begäran har hållits vittnesförhör med personalchefen M.R. och avdelningschefen H.B. Parterna har även åberopat skriftlig bevisning.

Några rättsliga utgångspunkter

Regler om samverkan mellan arbetsgivare och arbetstagare på arbetsmiljöområdet finns i 6 kap. arbetsmiljölagen. I 4 § finns den grundläggande bestämmelsen om skyddsombudens uppgifter. Där anges att ett skyddsombud företräder arbetstagarna i arbetsmiljöfrågor och ska verka för en tillfredsställande arbetsmiljö. I paragrafen anges särskilt att skyddsombudet ska delta bl.a. vid planering av nya eller ändrade lokaler. Det framgår inte av lagtexten i vilket skede av planeringen som skyddsombudet ska kopplas in. Av motiven till bestämmelsen framgår dock att skyddsombudets rätt att delta i planeringen avser varje stadium i planeringen som är av betydelse ur arbetsmiljösynpunkt (prop. 1976/77:149 s. 336). I rätten att delta i planeringen ingår att medverka även i den situationen att arbetsgivaren anser sig ha skäl att frångå vad som diskuterats under ett tidigare stadium av planeringsarbetet (se Arbetsdomstolens dom 1980 nr 4).

Enligt 6 kap. 10 § arbetsmiljölagen får skyddsombudet inte hindras att fullgöra sina uppgifter. En arbetsgivare som bryter mot förbudet kan enligt 11 § förpliktas att utge både ekonomiskt och allmänt skadestånd. Även enligt 3 § förtroendemannalagen gäller att en facklig förtroendeman, exempelvis ett skyddsombud, inte får hindras att fullgöra sitt uppdrag.

I sammanhanget kan erinras om att även medbestämmandelagens generella regler om inflytande för arbetstagarsidan kan tillämpas i arbetsmiljöfrågor. Detta gör att sådana miljöfrågor kan omfattas av båda dessa regelsystem. I domen 1980 nr 63 kom Arbetsdomstolen in på frågan om samordning mellan arbetsmiljölagen och medbestämmandelagen. I det fallet hade arbetsgivaren genomfört maskininvesteringar utan att först förhandla enligt medbestämmandelagen om detta. Arbetsgivaren hade dock vid två tillfällen diskuterat den avsedda maskininvesteringen i detalj med skyddskommittén. Arbetsdomstolen kom fram till att den omständigheten att frågan behandlats inom ramen för skyddsverksamheten inte uteslöt att arbetsgivaren också borde ha tagit initiativ till förhandling enligt medbestämmandelagen (se även domen 1980 nr 4).

Händelseförloppet i stort

Följande är ostridigt. Vid ett informationsmöte den 22 juni 2005 framfördes från bolagets sida bl.a. ett förslag om att mat- och pausrummet i lokalerna på Liljeholmen, som ett led i andra lokalförändringar, skulle flyttas till ett annat våningsplan i byggnaden. Förslaget kritiserades av vissa av de fackliga orga-

nisationerna, och på begäran av bl.a. förbundet hölls den 1 juli 2005 en förhandling med bolaget i frågan. Förhandlingen avslutades i oenighet. Den 16 augusti 2005 påbörjade bolaget byggnadsarbeten i det befintliga mat- och pausrummet genom att låta uppföra en vägg genom det. Kort dessförinnan hade bolaget kallat fackklubbarna till ett samrådsmöte om lokaliseringen av mat- och pausrummet vilket genomfördes den 18 augusti 2005. Bolaget framförde då samma förslag som tidigare, vilket arbetstagersidan motsatte sig. Det hölls ytterligare ett samrådsmöte den 22 augusti 2005. Då enades de närvarande om att ett nytt mat- och pausrum skulle inrättas på ett annat ställe på samma våningsplan som det dittillsvarande mat- och pausrummet, dvs. på ett annat ställe än det som bolaget fram till dess hade förespråkat. Det är ostridigt att huvudskyddsombudet A.E. deltog i samrådsmötena den 18 och 22 augusti. Det är också ostridigt att han före dessa möten inte på något sätt hade deltagit i planeringen av förändringen rörande mat- och pausrummet.

Har bolaget hindrat A.E. från att fullgöra sitt uppdrag som skyddsombud?

Arbetsdomstolen kan konstatera att det i målet inte är tvistigt att frågan om lokaliseringen av mat- och pausrummet i och för sig avsåg en sådan ändring av arbetslokalerna som anges i 6 kap. 4 § arbetsmiljölagen. Parterna är vidare ense om att A.E. vid samrådsmötena den 18 och 22 augusti 2005 faktiskt deltog vid planeringen rörande det nya mat- och pausrummet. Vad frågan gäller är uteslutande om han borde ha getts tillfälle att göra det på ett tidigare stadium än som blev fallet.

Förbundets ståndpunkt är att bolaget borde ha vänt sig till A.E. redan innan bolaget den 22 juni 2005 presenterade sitt förslag till lösning av lokalfrågan. Enligt förbundet hade bolaget alternativt bort vända sig till honom före medbestämmandeförhandlingen den 1 juli 2005 och under alla omständigheter innan bolaget den 16 augusti 2005 påbörjade de byggnadsarbeten som i praktiken innebar att det dittillsvarande lunchrummet inte längre kunde användas som ett sådant.

Arbetsgivarparterna har anfört i huvudsak följande. A.E. lämnade vid samrådsmötet den 18 augusti 2005 synpunkter på bolagets förslag till lösning av frågan om omlokalisering av mat- och pausrummet. Bolaget tog till sig av dessa synpunkter och presenterade vid det andra samrådsmötet ritningar enligt ett alternativt förslag till lokalisering av mat- och pausrummet. Vid det andra samrådsmötet enades parterna om lokaliseringen m.m. av mat- och pausrummet. A.E. har getts tillfälle att lämna synpunkter, och han har alltså inte hindrats att fullgöra sitt uppdrag som skyddsombud.

Innan Arbetsdomstolen går närmare in på tvistefrågan kan konstateras att förbundets talan inte är inriktad på lokalförändringen i dess helhet, dvs. tillskapandet av ytterligare arbetsplatser m.m., utan enbart på frågan om lokaliseringen av mat- och pausrummet. Det ligger dock i förbundets talan att den tar sikte inte bara på valet av ny lokalisering av mat- och pausrummet, utan även på det faktum att det befintliga mat- och pausrummet genom bolagets åtgärder i praktiken togs bort.

Som har framgått i ett föregående avsnitt av domskälen innebär regleringen i arbetsmiljölagen att skyddsombudet ska ges tillfälle att delta i planeringen på varje stadium i planeringen som är av betydelse ur arbetsmiljösynpunkt. Det står enligt domstolens mening inte klart att det, som förbundet har gjort gällande, hade ålegat bolaget att vända sig till A.E. redan före informationsmötet den 22 juni 2005, då bolaget presenterade vad som synes ha varit ett mera preliminärt förslag i fråga om mat- och pausrummet. Det kan däremot diskuteras om inte bolaget i samband med förhandlingen den 1 juli 2005 borde ha låtit A.E. delta i diskussionen om lokalfrågan. Vid förhandlingen argumenterade bolaget för sitt tidigare förslag, och parterna stannade i skilda meningar. Arbetsdomstolen anser sig emellertid inte ha anledning att ta ställning i frågan om bolaget redan vid denna tidpunkt åsidosatte sina skyldigheter gentemot A.E. Uppenbarligen fattade nämligen bolaget efter förhandlingen ett beslut om att lunchrummet inte längre skulle vara beläget i samma utrymme som tidigare. Redan den 16 augusti 2005 påbörjades ju ombyggnaden av lokalerna i den delen. Ännu vid den tidpunkten hade bolaget ostridigt inte på något sätt låtit A.E. delta i planeringen av lokaländringen. Vad som därefter återstod var att ta ställning till var ett nytt mat- och pausrum skulle vara beläget, och även om A.E. vid samrådsmötena den 18 och 22 augusti 2005 tydligen lyckades påverka bolaget i den frågan kvarstår det faktum att alternativet till lösning då var färre än tidigare. Det anförda kan sammanfattas på det sättet att A.E. helt undandrogs möjlighet att delta i planeringen av lokaländringarna innan dessa i praktiken börjat genomföras genom att bolaget lät ta bort det befintliga mat- och pausrummet.

Mot bakgrund av det anförda kommer Arbetsdomstolen fram till att bolaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt 6 kap. 4 och 6 §§ arbetsmiljölagen. Bolaget har därmed hindrat A.E. från att fullgöra sitt uppdrag som skyddsombud.

Sammanfattning och skadestånd

Arbetsdomstolen har i det föregående kommit fram till att bolaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt 6 kap. 4 och 6 §§ arbetsmiljölagen genom att hindra A.E. att fullgöra sin uppgifter som skyddsombud. Genom sitt förfarande har bolaget brutit mot 6 kap. 10 § arbetsmiljölagen och 3 § förtroendemannalagen och därigenom ådragit sig skyldighet att utge skadestånd till A.E. och till förbundet. De allmänna skadestånden bör bestämmas till 35 000 kr för var och en av A.E. och förbundet.

Rättegångskostnader

Vid denna utgång ska arbetsgivarparterna utge ersättning för förbundets rättegångskostnader. Förbundet har yrkat ersättning med 157 172 kr, varav 154 062 kr för arvode. Arbetsgivarparterna har vitsordat ett belopp om 80 000 kr för arvode och överlämnat till domstolen att bedöma skäligheten av den av förbundet yrkade arvodesersättningen i övrigt. Arbetsdomstolen finner med hänsyn till målets begränsade omfattning att förbundet får anses

skäligen tillgodosett med 100 000 kr för arvode. Om beloppen i övrigt råder inte tvist.

Domslut

1. Arbetsdomstolen förpliktar Bravida Sverige AB att utge allmänt skadestånd till A.E. med trettiofemtusen (35 000) kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 juli 2006 till dess betalning sker.
2. Arbetsdomstolen förpliktar Bravida Sverige AB att utge allmänt skadestånd till Svenska Elektrikerförbundet med trettiofemtusen (35 000) kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 juli 2006 till dess betalning sker.
3. Elektriska Installatörsorganisationen och Bravida Sverige AB ska med hälften vardera ersätta Svenska Elektrikerförbundet för rättegångskostnader med etthundratretusenetthundratio (103 110) kr, varav 100 000 kr för arvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom till dess betalning sker.

Ledamöter: Michaël Koch, Ulrika Stenbeck Gustavson, Eva Plogeus, Bengt Huldt, Inger Mattsson Kasserud, Bo Rönngren och Bo Almgren. Enhälligt.

Sekreterare: Inge Karlström